

Школа з БДР

Щоб зимові примхи нам не зашкодили

Настала зима: випав сніг, з'явилися ожеледь і снігові замети. На роботу, в школу, в дитячі садки виходимо, коли ще на вулиці темно, а повертаємося додому, коли вже темно.

Тому в зимовий період часу пересування по вулиці таять в собі небезпеку, особливо для дітей. Чи не багато дорослих, виходячи на проїжджу частину, з метою перейти на ту чи іншу сторону дороги, замислюються про те, чи можливо транспортному засобу зупинитися, загальмувати? Багато водіїв, так само не змінюють стиль водіння з настанням зими, не дотримуються швидкісного режиму, дистанції. Наслідком всіх цих моментів є страшенні дорожньо-транспортні пригоди. А це страшенніше, коли через дорослі недбалості страждають діти. Чому винна саме доросла людина? Відповідь проста, щоб запобігти ДТП за участю дітей, потрібно дорослим людям вести плідну роботу з дітьми з вивчення правил дорожнього руху.

Всі діти з нетерпінням чекають настання зими. Їм хочеться покататися на санках і ковзанах, пограти в сніжки. Під напливом емоцій, вони легко забувають елементарні правила поведінки взимку.

Батьки щодня нагадують їм, що в холодну пору року не можна гуляти без шапки, грати на льоду водою. На жаль, правила поведінки на дорозі, в тому числі зимової, доводиться деколи нагадувати вже самим батькам.

Пасток взимку для водіїв предостатньо. Це щоденне випробування їх здібностей, постійно потрібно бути напоготові. Взимку, виїхавши вранці в легкий сніжок, можна вдень потрапити в снігопад, а повертатися ввечері в ожеледь. Похмуре небо, затягнуте щільними хмарами, ранні сутінки помітно вкорочують день, частіше доводиться їздити в темряві.

Пішоходам також необхідно дотримуватися особливої обережності, в ожеледь кожен невірний крок біля дороги може призвести до трагедії. Саме про це дорослі повинні щодня нагадувати своїм дітям.

Казка про зебру

Ця казка про ту зебру, яку малюють на асфальті у місцях переходу проїзної частини дороги. На одній з вулиць нашого міста поблизу школи одного разу вночі викрашена зебра озирнулася, потягнулася і встала. Навколо нікого не було. Не їздили автомобілі. Нікуди не квапилися пішоходи. Усі вже давно спали.

Їй захотілося погуляти, а щоб не було нудно одній, зебра побігла в зоопарк до таких самих смугастих зебр. Вона збрала їх і почала пояснювати всім своїм друзям правила руху для пішоходів. Тому, що ці правила вона знала краще за всіх на світі. Зібралися всі звірі. Усім було цікаво. Навіть директор зоопарку, який приходив на роботу раніше всіх, хоч і здивувався, але теж зупинився послухати. Дуже цікаво говорила новенька зебра про розумних і не дуже пішоходів, про порушників і знавців правил дорожнього руху. Але раптом директор зоопарку вигукнув: "Послухай, вже ранок, і діти йдуть до школи, а ти - тут!

І зебра помчала на своє місце. Вона прибігла як раз вчасно - малюки, які поспішали в школу, вже давно стояли біля дороги і трохи не плакали, не розуміли, де вони можуть перейти через проїжджу частину дороги, до своєї школи.

Побачивши, зниклу зебру, вони дуже зраділи, спокійно перейшли дорогу і побігли у свій улюблений перший клас.

Бойко Аліна

ВАЖЛИВО ЗНАТИ!

Крижана гладь річки або озера - відмінне місце для ігор, але не слід забувати про те, що навіть в сильний мороз лід буває тендітним.

Ходити, грати в хокей або кататися на ковзанах краще на темному, прозорому льоду. Такий лід найміцніший. Білий матовий лід більш крихкий і легко ламається. Ходити по ньому дуже небезпечно.

Іноді зустрічаються острівці очерету, стебла якого вмерзли в лід, а верхівки залишилися на поверхні. Лід в цих місцях пористий і більш тонкий, наступивши на нього, можна провалитися.

Небезпечно ходити поблизу стовбурів дерев, човнів, опор мостів та інших предметів, які вмерзли в лід. Замерзлі лунки рибалок також зменшують міцність льоду, тому наступати на них дуже небезпечно.

Сніг на льоду лежить гладким покривом, але іноді на цій рівній поверхні зустрічаються невеликі горбки більш твердого насту. Поверхня їх часто схожа на пральну дошку. Ходити по такому снігу небезпечно, тому що лід під ним дуже тонкий і крихкий.

Якщо провалилися під лід. Головне - без паніки. Гучні крики допоможуть вам привернути увагу людей. Якщо поблизу нікого не виявилось, потрібно вибиратися з води самому. Підніматися на лід потрібно через спину. Спочатку відведи руки назад і прогнися так, щоб лопатки виявилися на льоду, потім ногою відштовхнися від протилежної крайки і піднімай на поверхню все тіло. Перші кілька метрів потрібно просуваються поповзом, щоб тиск всього тіла на лід був мінімальним. Потім встань на ноги і якомога швидше йди додому або до найближчого житла.

Казка про царя Світлофора та його дітей Дорожні знаки

Не за лісами дрімучими, не за річками глибокими, не за горами високими, а в Дорожньому царстві жив-був справедливий та могутній цар Світлофор. Було в нього багато дітей – дорожніх знаків. Всі вони були розумними, батькові підкорялися, але між собою злагоди не було. Кожен з них хотів найголовнішим бути, любов батька Світлофора заслужити, тому вони весь час сварилися, в палаці галас стояв, який було по всій державі чути. Замість того, щоб батька радувати, людям допомагати, вони на всіх шляхах та дорогах створювали безлад, плутали водіїв та пішоходів. У царстві на дорогах аварії часто траплялися, мешканці вийти на вулицю боялися. Ось і вирішили вони до царя з проханням звернутися, щоб він своїх дітей помирих та людям корисними бути навчив.

Цар Світлофор скликав мудреців з усієї країни і наказав їм знайти вихід, допомогти дітям, Дорожні знаки, приборкати. Три дні та три ночі міркували наймудріші й вирішили, щоб діти не сварилися, поєднати їх у групи, щоб кожен з них своє призначення мав та людям допомагав.

В першу групу шестеро найстарших дітей-знаків увійшли, на дорозі вони головними були, «**Знаки пріоритету**» їх називали. Перевагу серед інших Знаків вони мали, на дорозі на них усі в першу чергу увагу звертали. Різної форми вони були, зупинити кожного водія могли.

Другу групу назвали «**Заборонні знаки**». Вони були важкі, круглої форми, носили одяг білого кольору з червоною каймою по краю або парадний червоний фрак з білими та синіми вставками. Ці Знаки повинні були вказувати чого на дорозі робити не можна: куди повертати не слід, де зупинку заборонено та інше.

Третю групу стали називати «**Попереджувальні знаки**». Вони були трикутної форми з червоною каймою по краю. Їх призначення: попереджувати водіїв та пішоходів про все, що на дорозі діється. Ці знаки попереджували про те, коли залізничний переїзд буде, де діти йдуть, де повороти на дорозі розташовані.

Четверту групу назвали «**Наказові знаки**». Вони були круглої форми, благородного синього кольору з білими позначеннями. Ці знаки передавали накази свого батька – царя Світлофора всім мешканцям Дорожнього царства, щоб люди знали, що на дорозі робити, де їхати, де стояти, а де дорогу переходити.

Наймолодші діти були грайливими, непосидючими та балакучими, тому їх у п'яту групу поєднали. «**Інформаційно-вказівні**» назвали. Ці Знаки завжди водіям та пішоходам на дорозі на всі запитання відповідали, підказували: де зупинка автобуса, тролейбуса, трамвая знаходиться, де перехід підземний, а де наземний та багато іншої інформації повідомляли. Форму прямокутну мали, одяг синього та зеленого кольору полюбляли з білими та чорними візерунками.

Шосту групу «**Знаки сервісу**» назвали. Вони мешканців інформували де лікарня чи телефон знаходяться, де в дорозі поїсти можна чи машину відремонтувати та багато іншого розказували. Одяг такий, як і попередні брати і сестри носили, багато корисного для людей робили.

З тих пір царські діти сваритися перестали, бо мешканці їх тепер розрізняли та поважали. Знаки чемними та слухняними стали, кожен своє призначення мав та людям допомагав! В країні аварій не стало. Люди Знаки знали, правила дорожнього руху не порушували, на дорогах порядок та спокій панували.

А цар Світлофор на троні сидів, у мирі та злагоді жив, за дітей своїх та мешканців країни радів.

**Тут і казочці кінець, хто правила дорожнього руху вивчає та знаки дорожні знає, той молодець!
Кожен водій, пішохід, знаки дорожні вивчай!
Правила руху дорожнього – завжди пам'ятай!
Азбуку міста завчи до ладу, щоб не потрапити раптом в біду.**

Авторський колектив: Гусакова Олеся, Чернишова Софія, Тополенко Аліна, Колосова Альона. Керівник: Кльова Л.К.

Вікторина з ПДР

1. Місце руху транспорту.
2. Пішохідна доріжка і тротуар - це одне і те ж?
3. Майданчик для очікування пасажирського транспорту.
4. Що роблять пішоходи, коли загоряється зелене світло на світлофорі?
5. Яким предметом постійний регулює рух на дорозі?
6. Про що «говорить» пішоходам жовте світло світлофора?
7. Чи можна бігти по пішохідному переході?
8. Як називається ділянка між смугами руху транспорту, де пішоходи можуть спокійно дочекатися потрібного світла світлофора?
9. Якщо пішохід бачить на світлофорі червоне світло, він може переходити вулицю?
10. Чи існують такі ігри, в які не заборонено грати на проїжджій частині?
11. Ліворуч або праворуч слід дивитися, починаючи перехід дороги?
12. Чи заважають розмови переходити вулицю?
13. Продовж: «Тихіше їдеш - ...»
14. Як називається двоколісний або триколісний транспортний засіб без мотора?
15. По тротуару правильно йти, дотримуючись правої або лівої сторони?
16. Чи обов'язково чекати повної зупинки транспорту, щоб з нього вийти або увійти?
17. Що встановлюють на узбіччях доріг для регулювання руху?
18. Чи дозволяється що-небудь їсти в транспорті?
19. Чи можуть діти сидіти в легковому автомобілі поруч з водієм під час поїздки?
20. Який транспортний засіб рухається по рейках: тролейбус, трамвай або автобус?

Відповіді: 1. Дорога. 2. Так. 3. Зупинка. 4. Перехід. 5. Светофор. 6. Светофор. 7. Ні. 8. Светофор. 9. Ні. 10. Ні. 11. Ліворуч. 12. Ні. 13. Тихше їдеш - швидше їдеш. 14. Без мотора. 15. Светофор. 16. Так. 17. Светофор.